

Bijlage 2 - Soorten Medische adviezen gemeente Apeldoorn

WMO

- 1.1 Medisch onderzoek (WMO)
- 1.2 Psychologisch onderzoek (WMO)
- 1.3 Combinatieonderzoek medische belastbaarheid en psychologisch onderzoek (WMO)
- 1.4 Indicatieadvies (WMO)

2. Geneeskundig onderzoek gehandicaptenparkeerkaart (GPK)

3. Medisch advies leerlingenvervoer

Participatiewet

- 4.1. Medisch belastbaarheidsonderzoek (Participatiewet)
- 4.2 Arbeidsdeskundig onderzoek (Participatiewet)
- 4.3 Medisch arbeidskundig onderzoek (Participatiewet)
- 4.4 Psychisch belastbaarheidsonderzoek (Participatiewet)
- 4.5 Psychodiagnostisch onderzoek (Participatiewet)
- 4.6 Psychodiagnostisch capaciteitenonderzoek (Participatiewet)

4.7 Advies beoordeling Bijzondere bijstand

4.8 Advies individuele studietoeslag

5.1 Advies Jeugdwet

5.2 Medisch advies voor Sociaal Medische Indicatie (SMI) Kinderopvang

6. Advies Leerplicht

1.1 Medisch onderzoek (WMO)

Sociaal medisch onderzoek geeft inzage in de functionele mogelijkheden van de inwoner en eventuele veranderingen van gedrag waarmee de inwoner optimaal een eigen aandeel kan nemen in herstel en het behoud van zelfredzaamheid en participatie. Dit betreft geen diagnostiek.

1.2 Psychologisch onderzoek (WMO)

Psychische belastbaarheid in relatie tot zelfredzaamheid, participeren, beschermd wonen en opvang. Het gaat er hierbij vooral om te onderzoeken of er sprake is van actuele psychische problematiek waardoor de inwoner niet, of niet volledig in staat is tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen, het voeren van een gestructureerd huishouden, kan deelnemen aan het maatschappelijk verkeer of zelfstandig kan wonen.

Er kan bijvoorbeeld sprake zijn van beperkingen als gevolg van een ernstige depressie, een persoonlijkheidsstoornis of psychoses waardoor de inwoner niet kan deelnemen in de maatschappij. De psycholoog zal de beperkingen en belemmeringen voortvloeiend uit de aandoening vaststellen en daarin ook meenemen of er sprake is van (adequate) behandeling of hierover adviseren. Zo mogelijk zal de psycholoog ook een uitspraak doen over de prognose, of en zo ja, wanneer er verandering van situatie en toestand kan worden verwacht.

1.3 Combinatieonderzoek medische belastbaarheid en psychologisch onderzoek (WMO)

De ervaring leert dat het regelmatig voorkomt dat de inwoner zowel een medisch belastbaarheidsonderzoek nodig heeft als een psychologisch onderzoek. Om onnodig oponthoud te voorkomen wil de gemeente graag een onderzoek kunnen inkopen dat beide onderzoeken (1.1 en 1.2) combineert. Het gaat om zorgvuldig onderzoek naar de lichamelijke en psychische belemmeringen, belastbaarheid en mogelijke oplossingen en behandelmogelijkheden op korte/lange termijn.

1.4 Indicatieadvies WMO

Door middel van zorgvuldig onderzoek brengt een adviseur, niet zijnde een arts, de situatie van de inwoner in kaart en beantwoord/beargumenteerd de niet medische vragen rond de primaire besluitvorming. De medische situatie moet in dit geval al bekend zijn. Afhankelijk van de situatie is een onderdeel van het onderzoek het

verduidelijken van het probleem en het verzamelen van aanvullende informatie over de inwoner en zijn/haar omgeving, waardoor er uiteindelijk een vertaling plaatsvindt naar hulpdoelen en een passende oplossingsrichting (indicatie). Deze hulpvraaganalyse moet leiden tot een positieve of negatieve indicatie.

Indien er een positieve indicatie bestaat voor een maatwerkvoorziening WMO, volgt het selectieproces. De adviseur houdt bij de selectie van de maatwerkvoorziening rekening met de wettelijke kaders en specifieke gemeentelijk regelgeving (lokaal beleid).

Het resultaat is een (selectie)adviesrapport met een specifiek programma van eisen waarin wordt vastgesteld welke voorziening op het gebied van verplaatsen, vervoer en/of wonen (losse woonvoorziening) of welke hulpmiddelen oplossingen kunnen bieden zowel binnen als buiten de kaders van de WMO.

2. Geneeskundig onderzoek gehandicaptenparkeerkaart (GPK)

Medisch advies ter beoordeling van een gehandicapten parkeerkaart. Een medisch adviseur brengt door middel van zorgvuldig onderzoek de situatie van de inwoner in kaart en brengt een beschouwend en beargumenteerd advies uit omtrent de gehandicaptenparkeervoorziening conform de normen zoals gesteld in het VIA protocol.

Voor een gehandicaptenparkeerkaart komt een inwoner in aanmerking, indien de bestuurder of passagier ten gevolge van een aandoening of gebrek een aantoonbare loopbeperking heeft, waardoor zij - met de gebruikelijke loophulpmiddelen - in redelijkheid niet in staat is zelfstandig een afstand van meer dan 100 meter aan één stuk te voet te overbruggen. Voor een passagier geldt een extra criterium, namelijk dat degene voor het vervoer van deur tot deur continu afhankelijk is van de hulp van de bestuurder.

Eerste melding

Bij de eerste melding voor een gehandicaptenparkeerkaart is een geneeskundig onderzoek door een arts vereist. De arts plant een spreekuurspraak in en geeft antwoord op een aantal standaardvragen. Op grond van het advies van de arts beslist de gemeente of zij de kaart verstrekt of afwijst.

Verlenging

Bij een verlenging is een fysieke medische keuring alleen noodzakelijk als de medische situatie van de inwoner mogelijk (ten gunste) gewijzigd is. De gemeente kan verlengen als uit de informatie waarover zij reeds beschikt, blijkt dat de (loop)beperkingen onomkeerbaar zijn of eventueel langer dan vijf jaar zullen aanhouden. Wanneer bij de gemeente onvoldoende harde gegevens bekend zijn om zelf te kunnen vaststellen of de inwoner nog aan alle eisen voldoet, wordt de arts gevraagd een oordeel te vellen. Op basis van het medische dossier van de inwoner, beoordeelt de arts of er een fysieke medische keuring dient plaats te vinden. Indien de uitkomst is dat de inwoner dient te worden opgeroepen, verstrekt de gemeente hiertoe een opdracht.

3. Medisch advies Leerlingenvervoer

Onafhankelijk medisch onderzoek kan door Leerlingenvervoer aangevraagd worden wanneer er vragen zijn of er sprake is van een structurele handicap. En of er vragen zijn of de leerling in staat is om zelfstandig of onder begeleiding te fietsen of te reizen met het openbaar vervoer.

Het doel van Leerlingenvervoer is dat leerlingen zo zelfstandig mogelijk naar school gaan. Dit omdat dit goed is voor de gezondheid en motorische ontwikkeling van leerlingen. Op langer termijn vergroot het zelfstandig naar school gaan het zelfvertrouwen en zelfstandigheid en dit is waardevol voor de toekomst van de leerlingen. De ontwikkeling en de zelfredzaamheid van de leerling staat centraal. Een leerling komt in aanmerking voor leerlingenvervoer als er sprake is van een structurele handicap, de afstand tot de dichtstbijzijnde toegankelijke school meer dan 6 km bedraagt. De vorm van leerlingenvervoer kan aangepast vervoer zijn, een vervoersvergoeding of ondersteuning bij het zelfstandig leren reizen. Het leerlingenvervoer is bedoeld voor leerlingen op het speciaal basisonderwijs, speciaal onderwijs, voortgezet speciaal onderwijs en bijzonder regulier onderwijs als de afstand meer dan 6km bedraagt.

Het onderzoek vindt plaats door de consulent Leerlingenvervoer. De inzet van de medische advisering heeft tot doel te komen tot een juiste bepaling van het recht op leerlingenvervoer. Het beleid ten aanzien van leerlingenvervoer is vastgelegd in een [gemeentelijke verordening](#).

4.1. Medisch belastbaarheidsonderzoek (Participatiewet)

Wegens mogelijk aanwezige lichamelijke belemmeringen is het voor de gemeente niet altijd eenvoudig in te schatten of een inwoner in staat is deel te nemen aan re-integratieactiviteiten. In deze gevallen wil de gemeente zorgvuldig onderzoek doen naar aanwezigheid van medische belemmeringen. Daarnaast wil de gemeente graag weten in hoeverre eventueel aanwezige belemmeringen deelname aan de arbeidsmarkt in de weg staat en welke oplossingen aanwezig zijn om belemmeringen weg te nemen.

4.2 Arbeidsdeskundig onderzoek (Participatiewet)

Een arbeidsdeskundig onderzoek wordt ingezet wanneer het niet helder is wat de arbeidsmogelijkheid van een inwoner is door belemmeringen die de inwoner ervaart en heeft als doel het concreet in kaart brengen van resterende arbeidsmogelijkheden. Er dient een beoordeling plaats te vinden door een arts en psycholoog die de belastbaarheid vaststellen. De arbeidsdeskundige duidt eventuele functies op de lokale arbeidsmarkt.

4.3 Medisch arbeidskundig onderzoek (Participatiewet)

Medisch arbeidskundig onderzoek betreft de combinatie van een medisch belastbaarheidsonderzoek en een arbeidsdeskundig onderzoek. Op grond van de medische bevindingen en vastgestelde beperkingen maakt de arbeidsdeskundige de vertaalslag tussen de beperkingen van de inwoner en de mogelijkheden op de lokale arbeidsmarkt. De arbeidsdeskundige houdt daarbij zoveel mogelijk rekening met alle factoren zoals achtergrond wat betreft scholing en werk, voorkeuren en de medische situatie. Wanneer aan de orde zullen wettelijke voorzieningen worden gededd.

Voorbeeldvragen:

- Voor welke functies is de inwoner geschikt?
- Wat zijn de arbeidsmarktkwalificaties?
- Wat is het beroepsperspectief?
- Kan de inwoner deelnemen aan een traject richting regulier werk of is sociale activering of een zorgtraject het hoogst haalbare?
- Wat is er nodig/mogelijk om de kansen te vergroten? Bijvoorbeeld extra begeleiding, stage, taallessen of een aanpassing van de werkzaamheden.

4.4 Psychisch belastbaarheidsonderzoek (Participatiewet)

Een psychisch belastbaarheidsonderzoek wordt ingezet zodra er geen duidelijkheid is over de psychische belastbaarheid in relatie tot arbeid. Is van actuele psychische problematiek waardoor de inwoner op dit moment niet, of niet volledig, aan geldende eisen ten aanzien van arbeid kan voldoen? Zo kan er sprake zijn van een (ernstige) depressie of angststoornis waardoor de inwoner voorlopig niet of verminderd belastbaar is. Door middel van het onderzoek dient een psycholoog de actuele problematiek te beoordelen en daarin ook mee te nemen of er sprake is van (adequate) behandeling of hierover adviseren. Indien mogelijk zal wordt er ook een uitspraak gedaan over de prognose, oftewel wanneer er verandering van situatie en toestand kan worden verwacht.

Voorbeeldvragen:

- Wat is de psychische belastbaarheid van de inwoner in relatie tot arbeid of andere vormen van activering en participatie, rekening houdend met de psychische problematiek en overige kenmerken van het persoonlijk en sociaal functioneren?
- Is er sprake van een psychische aandoening en wat betekent dit voor werk of andere vormen van participatie?
- Welke vorm van begeleiding of psychische hulpverlening is geïndiceerd gezien de psychische problematiek van de inwoner?

4.5 Psychodiagnostisch onderzoek (Participatiewet)

In een psychodiagnostisch onderzoek gaat het om de vraag of er sprake is van actuele psychische problematiek maar wordt er ook onderzoek verricht naar de onderliggende factoren die een rol kunnen spelen in het huidige toestandbeeld en het functioneren. In het onderzoek worden een aantal belangrijke levensgebieden van de inwoner in kaart gebracht zoals het persoonlijk functioneren, kenmerkende eigenschappen en de emotionele stabiliteit, het sociaal functioneren en de psychosociale omstandigheden. Er wordt gelet op eventuele belemmeringen of knelpunten in de probleemoplossende vaardigheden van de inwoner. Het gaat hierbij om

inwoners bij wie op voorhand duidelijk is dat de problematiek complex is. Vaak is er al sprake van een verleden van stagnatie, gedragsproblemen of hulpverlening.

N.B.: In principe gelden dezelfde vragen als bij het psychisch belastbaarheidsonderzoek. Het gaat echter om inwoners bij wie meer aan de hand is en/of een langere geschiedenis van problemen en hulpverlening.

Aanvullende vragen bij dit type onderzoek:

- Zijn er aanwijzingen voor structurele problemen in het persoonlijk en sociaal functioneren (persoonlijkheidsproblematiek of een persoonlijkheidsstoornis) die beperkingen met zich meebrengen voor arbeid.
- Zijn er aanwijzingen voor een ontwikkelingsstoornis (autistische stoornis of ADHD) en wat betekent dit voor de begeleiding en de mogelijkheden van betrokkene?

4.6 Psychodiagnostisch capaciteitenonderzoek (Participatiewet)

Het komt voor dat er behoefte is om inzicht te krijgen in de capaciteiten, vaardigheden en het intellectuele niveau (IQ) van de inwoner, waarbij het tevens belangrijk is om rekening te houden met de psychische belastbaarheid.

Voorbeeldvragen hierbij:

- Wat is de psychische belastbaarheid van de inwoner in relatie tot arbeid of andere vormen van activering en participatie, rekening houdend met de psychische problematiek, met het intellectuele niveau en met overige kenmerken van het persoonlijk en sociaal functioneren?
- Is er sprake van een beperkte intelligentie en wat is de invloed hiervan op het omgaan met de psychische problematiek waarvan tevens sprake lijkt te zijn. Wat betekent dit voor de mogelijkheden en beperkingen van de inwoner?
- Is er sprake van persoonlijkheidsproblematiek en hoe is de intelligentie van de inwoner en wat betekent dit voor werk of andere vormen van participatie?
- Welke vorm van begeleiding of psychische hulpverlening is geïndiceerd gezien het intellectuele niveau van de inwoner en gezien de psychische problematiek waarvan sprake lijkt te zijn?

4.7 Advies beoordeling Bijzondere bijstand

Elke inwoner van de gemeente kan bijzondere bijstand aanvragen voor zover de inwoner niet beschikt over de middelen om te voorzien in de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan. Het kan hier ook kosten betreffen in verband met een ziekte of beperking. Om te kunnen beoordelen of een gevraagde voorziening en de daaraan verbonden kosten medisch noodzakelijk zijn en de goedkoopst adequate voorziening, wordt bij enkele aanvragen een onafhankelijk medisch advies gevraagd. Het kan hier ook gaan om tandartskosten, waarvoor het adviesbureau bij een onafhankelijke tandarts, een second opinion vraagt. Tussenkost van een arts is hierbij niet nodig. NB: Mocht nader onderzoek noodzakelijk zijn (b.v. röntgenfoto's) en hier zijn extra kosten aan verbonden, dan dient de opdrachtnemer hiervoor toestemming te vragen aan de gemeente. Er vindt vervolgens een op de vraagstelling gericht onderzoek plaats.

4.8. Advies individuele studietoelage

Om in aanmerking te komen voor Individuele Studietoelage dient er sprake te zijn van een structurele medische beperking waardoor de inwoner de studie niet met werk kan combineren. De inwoner wordt bij de aanvraag van IST gevraagd om een bewijsstuk van de medische beperking mee te sturen, uit het bewijsstuk blijkt niet altijd duidelijk of de inwoner aan deze voorwaarde voldoet. Indien dit niet het geval blijkt wordt er onafhankelijk medisch advies opgevraagd ter onderbouwing van het besluit. De arts brengt de medische belastbaarheid in kaart in relatie tot arbeid en studie.

5.1 Advies Jeugdwet

Om een jeugdige in staat te stellen gezond en veilig op te groeien, te laten groeien naar zelfstandigheid en voldoende redzaam te zijn om maatschappelijk te kunnen participeren is er soms ondersteuning vanuit de Jeugdwet nodig. Voor het indiceren van de passende ondersteuning (en behandeling en verblijf) dient vastgesteld te worden of er sprake is van opgroei en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen (artikel 2.3 Jeugdwet). Voor het vaststellen van de concrete problematiek, en /of het bepalen van de draagkracht/draaglast van het gezin en hun netwerk, is deskundigheid vereist (zie artikel 2.14 Jeugdwet in

samenhang met artikel 2.1 besluit Jeugdwet). In sommige casussen is hier extern medisch en/of psychologisch advies bij nodig.

5.2 Medisch advies voor Sociaal Medische Indicatie (SMI) Kinderopvang

De Sociaal Medische Indicatie (SMI) Kinderopvang wordt ingezet om gezinnen te ondersteunen die vanwege een sociale en/of medische situatie tijdelijk ondersteuning nodig hebben en geen kinderopvang toeslag ontvangen. Het gaat om een tijdelijke noodmaatregel, omdat andere voorzieningen, zoals bijvoorbeeld peuteropvang of VVE (voor- en vroegschoolse educatie), niet toereikend zijn en er ook geen mogelijkheden zijn in het eigen netwerk.

6. Advies Leerplicht

In het kader van de Leerplichtwet kan er beroep worden gedaan op een vrijstelling van de verplichting om de jongere in te schrijven aan een school/ onderwijsinstelling indien deze op lichamelijke of psychische gronden niet/nog niet geschikt wordt bevonden om tot een school/onderwijsinstelling te worden toegelaten. Volgens artikel 7 van de Leerplichtwet kan dit beroep alleen worden gedaan wanneer bij de kennisgeving een onafhankelijk medisch advies waaruit dit blijkt, is aangeleverd. Het medische advies wordt aangevraagd door de leerplichtambtenaar. Daarnaast wordt een medisch advies aangevraagd in overige gevallen als wanneer het vermoeden bestaat dat een leerling niet kan voldoen aan de kwalificatieplicht, wanneer er langdurig schoolverzuim plaatsvindt en er een medische redenen wordt vermoed die dit verzuim verklaard, etc. Deze gevallen komen echter niet vaak voor.